

Hymn.

F

Estí-vis ré-sonent cómpi-ta vó-ci-bus, Ci-ve-

lae- tí-ti- am frónti-bus éx-pli-cent : Taedis flammí-fe-ri-

ór-di-ne próde-ant Instrúcti pú-e-ri et senes. 2. Quem du-

ra mó-ri- ens Christus in árbo-re Fu-dit mul- típli-ci-

vúlne-re sángui-nem, Nos facti mémo-res dum có- limus,

de-cet Saltem fún-de-re lácrimas. 3. Humáno géne-ri perní-

ci- es gra-vis Adá-mi vé-te-ris crími-ne cón-ti-git :

Adá-mi intégr-i-tas et pí- e-tas no-vi Vi-tam réddi-dit ó-

mni-bus. 4. Clamó-rem vá-li-dum summus ab aéthe-re Lan-

guén-tis Gé-ni-ti si Pa-ter áu- di- it, Pla-cá-ri pó-ti- us sán-

gui-ne débu- it, Et no-bis vé-ni- am da-re. 5. Hoc qui-cúm-

que sto-lam sángui-ne pró-lu- it, Abstér-git má-cu-las, et

ró-se- um de-cus, Quo fi- at sími-lis pró- ti-nus Ange-lis,

Et Re-gi plá-ce- at, ca-pit. 6. A recto instá-bi-lis trámi-

te póstmodum Se nul-lus rétrahat, me-ta sed úl- tima

Tangá-tur : trí-bu- et nó- bi- le praémi- um, Qui cursum De-

us ádu-juat. 7. No-bis pro-pí-ti- us sis, Gé-ni- tor pot-ens,

Ut quos u- ní-genaе sángui-ne Fí- li- i Emísti, et plá-

ci-do Flá- mi-ne récre- as, Cae-li ad cùlmi-na tránsfe-ras.

A-men.